

**ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ΄ ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ 30 ΜΑΪΟΥ 2006
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

ΟΜΑΔΑ Α΄

A.1.1.

1. ΣΩΣΤΟ , 2. ΛΑΘΟΣ, 3. ΛΑΘΟΣ, 4. ΣΩΣΤΟ, 5. ΣΩΣΤΟ

A1.2.

α. Σελ.79 : «Το εθνικό κομιτάτο.....Οθ. Αυτοκρατορία».

β. Σελ. 95: «Στα μέσα 1910....στους Φιλελευθέρους».

γ. Σελ. 155: «Η Ελληνική Κυβέρνηση....οριστική στέγαση»
157 : «Η Ε.Α.Π. λειτούργησε....στους πρόσφυγες».

A.2.1. Σελ. 27 «Η οριστική αντιμετώπιση....ιδιοκτησίας»

A.2.2. Σελ. 55-56 «Η παγκόσμια οικονομική κρίση....θετικά στοιχεία»

ΟΜΑΔΑ Β΄

B1. Σελίδες 86, 87 και 89, 90 «Με αφορμή το κίνημα ... οικον. αιτημάτων»

Κείμενο Α

Να δοθεί έμφαση :

- Στη δυσαρέσκεια της αστικής τάξης εξαιτίας της καθυστέρησης της οικονομικής ανάπτυξης και της αύξησης της απόστασης από τα οικονομικά ανεπτυγμένα κράτη της Ευρώπης (συμμετοχή στη διαδήλωση βιομηχάνων, εμπόρων, βιοτεχνών, ελεύθερων επαγγελματιών).
- Τα δύο μεγάλα κόμματα (Τρικούπης - Δηλιγιάννης) δεν μπόρεσαν να υλοποιήσουν το πολιτικό τους πρόγραμμα. Αντίθετα δέσποζε η ευνοιοκρατία που είχε ως αποτέλεσμα την αμφισβήτηση της πολιτικής ηγεσίας από το μεγαλύτερο μέρος του κοινωνικού σώματος.

Κείμενο Β

- Οι διαδηλωτές της 14^{ης} Σεπτεμβρίου 1909 υποστήριξαν το διάβημα του Στρατιωτικού Συνδέσμου, θεωρώντας ότι το δημοκρατικό πολίτευμα είχε μεταβληθεί σε ολιγαρχικό, παραβιάζοντας τους νόμους και εξαντλώντας οικονομικά (άδικοι φόροι) όλες τις κοινωνικές τάξεις με εξαίρεση την πλουτοκρατία.
- Τέλος, μέσα από τα αιτήματα που διατυπώνονται στον επίλογο του αποσπάσματος, γίνεται αντιληπτή η προβληματική κατάσταση που επικρατούσε σε όλους τους τομείς της ελληνικής κοινωνίας και **ιδιαίτερα** στην εργατική νομοθεσία που ήταν πολύ μακριά από την προστασία των συμφερόντων της εργατικής τάξης.

* Θα μπορούσε να γίνει αναφορά στα αιτήματα του Στρατιωτικού Συνδέσμου που αποκαλύπτουν οικονομικο-κοινωνική διάσταση των προβλημάτων που οδήγησαν στην εκδήλωση του κινήματος στις 15 - 8 - 1909.

ΘΕΜΑ Β.2

Η υπογραφή της Σύμβασης της Ανταλλαγής της Λοζάνης 30 Ιανουαρίου 1923 και τη Συνθήκης της Λοζάνης 24 Ιουλίου 1923 δήλωνε τις προθέσεις των δύο ηγετών Βενιζέλου-Κεμάλ για διασφάλιση και αναγνώριση των συνόρων, επίτευξη της ομοιογένειας, απρόσκοπτη ενασχόληση με την εσωτερική μεταρρύθμιση και ανάπτυξη.

Στο ίδιο διάστημα οι ελληνοτουρκικές σχέσεις δοκιμάζονται σποραδικά από εντάσεις και προκύπτει η ανάγκη για περαιτέρω διπλωματικές συζητήσεις.

Τον Αύγουστο του 1928 οι Φιλελεύθεροι κερδίζουν τις εκλογές. Ο Βενιζέλος έχοντας την ασφάλεια της μεγάλης πλειοψηφίας επιθυμεί διευθέτηση των οικονομικών διαφορών και αναγνώριση του εδαφικού καθεστώτος μεταξύ των δύο χωρών. Τουρκία και πρόσφυγες αντιδρούν έντονα.

Ο Βενιζέλος προσπαθεί να αμβλύνει τις διαφορές, να ξεπεράσει τα εμπόδια, να λύσει τα προβλήματα. Πιστεύει στην υπέρβαση του ελληνο-τουρκικού παρελθόντος και στην αναγκαιότητα της ελληνοτουρκικής προσέγγισης και φιλίας, μη επίθεσης και διαιτησίας. Προσπαθεί με σεβασμό και διακριτικότητα να διασφαλίσει μια ανάλογη στάση με τον τούρκο πρωθυπουργό Ινονού.

Έτσι οδηγούμαστε στη συνυπογραφή διπλωματικών πράξεων το 1930 (σελ. 163 « Στις 10 Ιουνίου...του άλλου κράτους»)

Οι μεταγενέστερες εξελίξεις έδειξαν ότι οι προσδοκίες διαψεύστηκαν. Για ένα μεγάλο διάστημα δε σημειώθηκαν τριβές (σελ. 163 «οι μεταγενέστερεςτου πρωθυπουργού»)

Μέσα στο πλαίσιο ο συμψηφισμός των ανταλλαξίμων περιουσιών προκαλεί θύελλα αντιδράσεων των προσφύγων, οι οποίοι καταψηφίζουν τους Φιλελεύθερους στις εκλογές του 1932 και 1933 (σελ. 163-164 «Ο συμψηφισμόςκαι του 1933»)

Η ελληνοτουρκική πραγματικότητα έτσι όπως διαμορφώνεται μετά την επίτευξη της προσέγγισης των δύο χωρών δικαιώνει τη βενιζελική εξωτερική πολιτική, αφού για τρεις τουλάχιστον δεκαετίες διατηρήθηκαν οι καλές σχέσεις μεταξύ τους.